

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forandring i Reglerne for Sagers Indstævning for Højesteret

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 180).

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Indhold samt Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen forlangte Ordet.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg A. Sp. 2947) og dets *Overgang til tredje Behandling*

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Pension til forhenværende Direktør for den kgl. grønlandske Handel, Konferensraad C. J. P. Ryberg.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 204).

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Indhold samt Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen forlangte Ordet.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg C. Sp. 7) og dets *Overgang til tredje Behandling*

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov vedrørende den kommunale Beskatning af faste Ejendomme i Frederiksberg Kommune.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2681).

Sagen sattes til Forhandling.

Hvidberg: Det foreliggende Lovforslag, der gaar ud paa at fikserede de kom-

munale Grundskatter paa Frederiksberg, er udarbejdet af Indenrigsministeriet efter Indstilling af Frederiksberg Kommunalbestyrelse, der har været enig om Indstillingen. Ønsket om en saadan Fiksering af Grundskatterne har været fremme i flere Aar, og det er da navnlig fra Grundejernes Side, Ønsket er kommet frem og Aar for Aar er blevet stærkere og stærkere. Det er ganske naturligt, thi det er klart, at Grundskatternes Størrelse influerer paa Ejendommenes Værdi, og det er naturligt, at Ønsket er vokset saa stærkt i de senere Aar, eftersom Grundskatterne er stegne i betydelig Grad. For at give et Billede af, hvorledes det er gaaet til, skal jeg anføre et ganske enkelt Eksempel. En Ejendom med en Grundværdi af 300,000 Kr. vilde i 1877 have svaret en Grundskat paa 700 Kr., i 1892 er Skatten steget til 1,000 Kr., i 1904 til 1,350 Kr. og i 1910 til 1,700 Kr., altsaa i Løbet af 25 Aar er Skatten blevet 2½ Gang saa stor som i 1877. Det vil jo sige noget ganske betydeligt. Tænker man sig f. Eks. Lejeindtægten af en saadan Ejendom, vil Skatten nu andrage 7 pCt. af Lejeindtægten, medens den i 1877 kun var 3 pCt. af den. Det er klart, at en saadan Usikkerhed i Beskatningen virker i høj Grad svækkende for Kreditten i fast Ejendom og ogsaa i høj Grad hemmende paa Kommunens Udvikling. Derfor er saa godt som alle Beboerne paa Frederiksberg enige om at fremkomme med Ønsket om at faa Grundskatterne fikserede. Frederiksberg vil standses i sin Udvikling, hvis det ikke sker. Det ses jo ogsaa deraf, at der slet ikke bygges derude. Jeg vil ikke sige, at Grunden dertil alene maa søges i dette Forhold, Byggeriet er jo hemmet hele Landet over, men der bygges dog en Del i Nabokommunerne, og der vilde ogsaa blive bygget paa Frederiksberg nogenlunde i Forhold dertil, hvis Forholdene med Hensyn til Grundskatterne havde været noget anderledes. Nu vil den, der har Ønske om at bygge, sige: Men kan det gaa an? Jeg vil jo kunne vente, at Grundskatten i Løbet af faa Aar stiger betydeligt, og det vil saa ikke kunne betale sig for mig at bygge. Denne Usikkerhed bevirker, at Byggeriet er standset, i alt Fald foreløbigt, og ikke kan komme op paa Siden af Københavns, hvor Grundskatterne er fikserede. Det er derfor kun en ganske simpel Retfærdighedshandling at fikserede Skatterne paa Frederiksberg i Lighed med, hvad Tilfældet er i København. Det er jo i høj Grad uheldigt, naar der er saa forskellige Bestemmelser i to Kommuner, der ligger saa tæt op ad hinanden,